

4. Зяблицева Я. Ю. Вплив ресурсного потенціалу на інвестиційну привабливість сіль госпорганізації // АПК: Економіка, Управління. – 2015. – №9. - С. 89-93.

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Недбайло І.І., здобувач вищої освіти групи Б2/2

Миколаївський національний аграрний університет

Аграрний сектор є одним із провідних галузей сільського господарства України. Наша країна все більше експортує зернові та олійні культури, молочну продукцію, яйця та курятину. Але з розвитком аграрного сектору з'явилися і проблеми, які зумовлені недостатнім фінансуванням аграрних підприємств та за забезпеченням державної підтримки. Вирішення цих питань позитивно вплине на розвиток не тільки окремих аграрних підприємств, а й на розвиток всього сільського господарства нашої країни.

Сільське господарство відноситься до основної галузі української економіки, яка є важливою. Саме сільське господарство забезпечує продовольство нашої країни, та дає робочі місця для населення [1].

Відомо, що розвиток тенденцій сільського господарства в кожному регіоні різний, неоднорідний. Наприклад, найменший показник валової продукції у 2017 році спостерігається у Закарпатській області (332,5 млн.грн), а найбільший у Вінницькій області (12954,9 млн.грн), що більше майже в 39 разів [2].

Показники валової продукції завжди будуть відрізнятись, але чим нижчий показник, тим гірше це впливає на стан економіки країни. Такі

неоднорідні тенденції спостерігаються через наявність економічних проблем. Аграрії виділяють деякі основні з них [3]:

- стан технологічної бази (наявна сільськогосподарська техніка потребує модернізації)
- недостатнє фінансування аграрного виробництва, інвестиційної діяльності
- ресурсне забезпечення
- рівень державної підтримки

Аграрії не дарма виділяють саме ці проблеми розвитку. Клімат останніх років значно змінився, а оскільки сільське господарство залежить від природно-кліматичних умов, то зі зміною клімату змінюється і врожайність. Тому аграрії вимагають нову техніку, яка забезпечувала б посів та обробку, знищувала б хвороби та не залежала від погодних умов [4].

Друга велика проблема – фінансування. Держава повинна виділяти кошти, аби забезпечити економічний розвиток країни. Але крім економіки держава виділяє проблеми, які вважає більш доцільними. Щоб уникнути цього потрібно одночасно розглядати всі проблеми та правильно розподіляти кошти серед галузями. Через недостатнє фінансування підприємства, ферми беруть кредити. Але готовність банків надавати малим підприємствам кредити обмежена [1].

З 1990 по 2017 роки в країні зменшилися посівні площі на 22,5%, що негативно вплинуло на розвиток кормової бази тваринництва. Сільське господарство віддає перевагу вирощуванню зернових та технічних культур, оскільки важчає їх основними сільськогосподарськими культурами. Тому посівні площі зернових та технічних культур збільшили за рахунок зменшення всіх інших [2].

У 2019 році державна підтримка аграрного сектору склала 6,9 млрд, що порівняно з 2014 роком більше у 6,7 разів. Державна підтримка сільського господарства повинна забезпечувати товарні та фінансові інвестиції, цінове регулювання та бюджетну дотацію, державні заставні закупівлі зерна тощо.

Але не завжди держава забезпечує сільське господарство та не виділяє достатньо коштів для кращого економічного розвитку. Це і постає проблемою державної підтримки аграрного сектору [3].

Сьогодні накопилось багато проблем із нераціональним використанням земельних ресурсів. Зокрема, меліорація, зниження родючості ґрунтів, забруднення, недостатнє внесення органічних добрив.

Щоб вирішити проблеми розвитку сільського господарства необхідно [4]:

- підвищити рівень продовольчої безпеки
- здійснити модернізацію устаткування
- залучати інвестиції
- запобігати забрудненню та виснаженню земель
- надавати державну підтримку та збільшити експортний потенціал

Отже, сучасний розвинений світ впливає на тенденції розвитку сільського господарства країни. Аграрний сектор може стати для України найбільш перспективним сектором економіки та базою для подальшого розвитку економіки в цілому. Тому, необхідно розробити таку аграрну політику, яка включала в себе всі чинники для вирішення соціально-економічних, демографічних та екологічних проблем. Але вирішити ці питання швидко не вдасться, необхідно прикласти чимало зусиль, аби забезпечити повноцінний сталий розвиток сільського господарства.

Список використаних джерел

1. Бурачек І.В., Михайленко Н.В., Сучасний стан та перспективні напрями розвитку сільського господарства в Україні/ Випуск 21. 2018. URL: <http://global-national.in.ua/archive/21-2018/27.pdf>

2. Дугієнко Н.О., Лева В.Е., Економіка та управління національним господарством/Сучасні тенденції розвитку аграрного сектору України, Випуск 25. 2018. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/25_2018_ukr/19.pdf

3. Черкасова Т.І., Моторнюк І.В., Митрошак Ю.М., Економіка та управління національним господарством/Причорноморські економічні студії/Проблеми розвитку аграрного сектору України, Випуск 40. 2019. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/40_2019/12.pdf

4. Муха Р.А., Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки/Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку сільськогосподарської галузі України, №8, 2019. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7218>

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Олійник К.І., здобувач вищої освіти групи ЗМЕН 3/2

Миколаївський національний аграрний університет

В нинішніх умовах формування економіки, інновації виступають одним з ключових факторів, що характеризують можливості соціально-економічного формування країни та підприємств, стаючи основним знаряддям збереження конкурентоспроможності.

Інноваційно-орієнтована економіка - це принципово новий тип економічної системи, що враховує розробку і запровадження не тільки нинішніх технологій, але також нового, більш гнучкого стилю управління, встановлення нової ролі країни, обумовленою тим, що інновації мають ряд даних, які роблять їх непривабливими для індивідуальних інвесторів - такими, як великі капіталовкладення, тривалий період між розробкою нової технології і її комерційним підсумком на ринку, суттєвим ризиком, високим "Спилловер ефектом"[1].